

prac. č.: 0131r

Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

V Praze dne 23. 9. 2013
Č.j.: MV-92519-5/VS-2013

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 2. 10. 2013
podpis: [Signature] 2. 10. 2013

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal

– Alžírsko, státní občan Alžírsko, trvale bytem
(dále jen „žadatel“), právně zastoupený
Advokátní kancelář 115 03 Praha (dále jen „právní zástupce“),
rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 2.7.2013, čj. VS-127/835.3/2-2013, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána u Úřadu městské části Praha 8. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 14.1.2013. Podle předložených dokladů je žadatel státním občanem Alžírsko. Trvalý pobyt na území České republiky mu byl povolen ke dni 20.6.2006 za účelem sloučení rodiny se státní občankou České republiky, s níž uzavřel manželství dne 4.11.2005. Manželství bylo rozvedeno dne 3.8.2012 a bylo bezdětné.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí má za prokázané, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), a d) zákona o státním občanství, tj. nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, prokazující znalost českého

Vypraveno dne:

- 1 - 10 - 2013 [Signature]

jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky a v posledních pěti letech nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

Žadatel nesplňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zákonem č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů (§ 8 odst. 1) a zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů (§ 10). Žadatel od července 2006, tj. od počátku pojistného vztahu až do 1.12.2011 řádně a včas nehradil pojistné na veřejné zdravotní pojištění, za což mu bylo vyměřeno penále. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí. V daném případě se nejednalo o ojedinělé pochybení, z čehož Ministerstvo vnitra dovodilo, že žadatel této povinnosti nevěnoval náležitou pozornost. K tomu žadatel uvedl, že na dluh nebyl Všeobecnou zdravotní pojišťovnou nikdy upozorněn.

Žadateli nebyl vystaven příslib udělení státního občanství České republiky, aby si mohl obstarat doklad prokazující pozbytí dosavadního státního občanství a splnit tak podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, respektive posoudit možnost prominutí jejího splnění.

V kontextu shora uvedeném Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 2.7.2013, čj. VS-127/835.3/2-2013 žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 2.7.2013, čj. VS-127/835.3/2-2013 podal žadatel prostřednictvím právního zástupce včasný rozklad. V rozkladu vnesl námitku, že Ministerstvo vnitra nezohlednilo pochybení dřívějšího žadatelova zaměstnavatele společnosti _____ company, která za něj pojistné na veřejné zdravotní pojištění neprováděla. Dne 1.12.2011 dlužnou částku uhradil a požádal o prominutí vyměřeného penále. Uvedl, že nelze neplnění povinností na úseku zdravotního a sociálního pojištění přičítat žadateli, když správní orgány tyto skutečnosti fyzickým osobám sdělují se značným zpožděním. Dodatečně k rozkladu předložil pracovní smlouvu s touto společností. V rozkladu se žadatel dále vyjádřil k rozdílnosti podaných informací v rámci řízení o udělení mezinárodní ochrany a v životopisu k žádosti. Uvedl, že životopis mu pomohl sepsat krajan a ten mu poradil, aby do něj obecně shrnul informace ohledně odchodu ze země původu, příjezdu do České republiky a dalšího setrvání v České republice. Uvedl, že v životopise opomenul uvést skutečnosti týkající se ukončení práce u dotčené společnosti a jeho podnikání v oblasti montáže a prodeje zabezpečovacích zařízení

do domů a do automobilů v Alžírsku. Podnikání ukončil v důsledku vyhrožování ze strany soukromých osob. V závěru rozkladu žadatel uvedl, že po stránce pracovní, sociální a rodinné je plně integrován do české společnosti. Plní si své zákonné povinnosti a dodržuje veškeré právní předpisy. Manželství se rozpadlo v důsledku nástupu manželky do výkonu trestu odnětí svobody. V té době se žadatel seznámil se svojí současnou partnerkou, se kterou od roku 2007 sdílí společnou domácnost. Žádá o zrušení napadeného rozhodnutí a o vyhovění jeho žádosti.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 25.3.2013 byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení o jeho žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu byl poučen o možnosti, aby před vydáním rozhodnutí nahlédl do spisu a vyjádřil se k podkladům pro vydání rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění a případně navrhl jejich doplnění. Dále byl poučen o možnosti zvolit si zmocněnce podle ustanovení § 33 správního řádu. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti současně přerušeno a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o listiny, které Ministerstvo vnitra výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Žadatel v usnesení o přerušení řízení byl upozorněn na možnost zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Ministr vnitra přezkoumal předložené listiny, jež jsou součástí spisu a konstatoval, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky ve smyslu ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c), a d) zákona o státním občanství. Žadatel nespĺňuje podmínku podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Ministr vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství ji neprominul. Neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých, by mohl splnění této podmínky prominout.

Ministr vnitra konstatoval, že neprominutí splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství orgánem prvního stupně je správné. Žadatel v rozkladu neuvedl relevantní důvody neplnění povinností spočívající v pozdní úhradě pojistného na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že se nejednalo o jeho ojedinělé pochybení, ale o opakované prodlení v placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to od doby vzniku této povinnosti. Žadatel je pojištěncem Všeobecné zdravotní pojišťovny od 1.7.2006,

vyplývá to z potvrzení této pojišťovny ze dne 2.10.2012. Podle údajů Všeobecné zdravotní pojišťovny žadatel v době, kdy byl samoplátcem pojistného nehradil zálohy na pojistné na veřejné zdravotní pojištění řádně a včas, tj. od 1.7.2006. K úhradě došlo až dnem 1.12.2011, kdy dlužná částka dosahovala 25 588 Kč. V důsledku toho pak žadateli vzniklo penále, které činilo za rok 2006 - 454 Kč, za rok 2007 - 2 215 Kč, za rok 2008 - 4 364 Kč, za rok 2009 - 4 723 Kč, za rok 2010 - 4 723 Kč, za rok 2011 - 4 322 Kč, tj. v úhrnu celkem 20 805 Kč. Z toho ke dni 1.12.2011 byla uhrazena částka ve výši 2 000 Kč, ke dni 4.7.2012 bylo žadateli prominuto penále ve výši 16 805 Kč s tím, že zbývající dlužnou částku ve výši 2 000 Kč uhradí žadatel do 30 dnů od doručení rozhodnutí o jejím prominutí. K její úhradě došlo dnem 17.9.2012.

Nevědomost o této povinnosti, jak namítá žadatel v rozkladu, není důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který by mělo Ministerstvo vnitra, respektive ministr vnitra její splnění prominout. Naopak odráží nedostatečnou integraci žadatele do české společnosti, jež je nutná a rozhodná pro udělení státního občanství České republiky. Jak vyplývá ze spisu, o dlužných částkách na pojistném na veřejné zdravotní pojištění se žadatel dověděl až v souvislosti s nástupem do nynějšího zaměstnání, tj. ke dni 1.7.2008. K úhradě dluhu došlo až dnem 1.12.2011 a k prominutí penále až ke dni 4.7.2012. Ministr vnitra konstatuje, že pokud se tedy žadatel dověděl o předmětných závazcích (dluhu) již k 1.7.2008 není v rozkladu a ani jiným relevantním způsobem odůvodněno, proč nebyl dluh uhrazen již neprodleně poté, co se o něm žadatel dověděl, ale až dnem 1.12.2011. V kontextu toho, ministr vnitra nemohl, než setrvat na zhodnocení předmětné podmínky pro účely žádosti provedené správním orgánem I. stupně, tedy konstatovat, že podmínka podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splněna nebyla.

V kontextu shora uvedeném, ministr vnitra žadateli neprominul ani podmínku zakotvenou v ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství.

IV.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel také z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České

republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. IV. ÚS 586/99 výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“.

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Na základě výše uvedeného rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozkladem napadené rozhodnutí zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

